

Statsbaner. Vi i Udvalget mente egentlig, at derved skulde vi slaa os til Ro, da vi erkendte, at Kommissionen havde udført sit Arbejde ualmindeligt godt og heldigt, saa at man, selvom der vedvarende kunde være berettigede Problemer ved Siden af dem, som Kommissionen havde givet en Løsning, vilde kunne slaa sig til Ro ved de Resultater, som Kommissionen havde indstillet, og da nu Regeringen havde foretrukket at komme først med Holstebro—Givebanen, vilde vi ej heller i den Henseende være umedgørlige. Kun sige vi: Dette Baneanlæg kan ikke være det eneste. — Med Hensyn til Vejle—Givebanen er der en Enkelthed, som jeg vil tillade mig at gøre en Bemærkning om. Det er den, som nogle ærede Medlemmer af Udvalget have stillet et Ændringsforslag om. De have stillet det Forslag, at Banen skulde gaa Østen om Søby Sø. Udvalgets Flertal har til de forskellige Henstillinger, som fra Befolkningen og fra mere eller mindre sagkyndige ere fremkomne angaaende Banens Linie, stillet sig gennemgaaende neutralt, idet det kun har udtalt en Tilbøjelighed til at mene, at Udgangen fra Holstebro skulde være mod Øst i Stedet for mod Vest, uden dog at sige noget meget bestemt eller bindende. Paa de øvrige Punkter har Udvalget stillet sig ganske neutralt. Naar dette er Tilfældet, og saa ærede Medlemmer af Udvalget, som ønske, at der skal gives Banen en bestemt Retning Østen om Søbysø, stille et Forslag derom, tror jeg, de handle mod den Befolknings Interesser, som de ville komme til Hjælp. Udvalgets Flertal er af den Mening, at vi skulle staa neutralt, og jeg kan som Ordfører for Udvalget, paa dette Punkt for Udvalgets Flertal, ikke andet end tilraade, naar det skal komme til en Afstemning, da at stemme mod det, at Banen skal gaa Østen om Søby Sø, mod det af Mindretallet stillede Forslag. Har jeg nogen grundet Forventning — det vil jo Afstemningen vise — om, at Folketinget vil følge Flertallet, vil det ærede Mindretal have opnaaet, at Regeringen, som ellers vilde staa frit i dette Spørgsmaal i Henhold til Udvalgets neutrale Stilling, ikke mere vil have Lov til at gaa Østen om Søen, dens fornyede Undersøgelser derom vilde være udelukkede. Skulde der være noget rigtigt heri eller rettere — thi jeg betvivler ikke Rigtigheden: Skulde ærede Medlemmer af Mindretallet mene, at det er rigtigt, vil jeg henstille til dem, om de ikke tro, de bør tage deres Ændringsforslag tilbage.

Angaaende den store Bekostning ved Korsør Station, som Udvalgets Flertal har ladet udgaa af sin Indstilling, har den højtærede Minister i sine Bemærkninger her i Tinget anført noget, som jeg ikke kan anse for ganske rigtigt. Den højtærede Minister sagde — om det ikke var de Ord, saa var det i alt Fald den Mening — at Landstinget sluttede sig til Regeringens Forslag angaaende Korsør Station, men det er ikke Tilfældet (*Indenrigsministeren* [Bramsen]: Nej, det sagde jeg ikke, jeg sagde, at de vare blevne enige) „blevne enige“, ja, det kan jeg dog egentlig ikke sige, for man maa dog huske paa, at Landstinget sluttede sin Behandling af denne Sag med en Udvalgs-Beretning, som blev afgiven den 28de Marts i Fjor, og deri siger Udvalget, at med Hensyn til Anlægene i og ved Korsør hersker der Tvivl i Udvalget om Rigtigheden af de fremsatte Forslag. Vel erkendes det nødvendigt, at et tredje Færgeleje tilvejebringes, men Udvalget mener, at det næppe bør lægges paa den foreslaaede Plads, og ved Stationsordningen siges det, at den formentlig kan skaffes paa heldigere Maade end i Lovforslaget fremsat. Efter flere Bemærkninger, som udtrykker Tvivl om Rigtigheden af Forslaget, staaer der, at Udvalgets Opmærksomhed er bleven henvendt dels paa Ønskeligheden af en bedre Ordning af Vejforholdene om Jærnbaneterrænet, dels paa Vigtigheden af en Forbedring af Indsejlingsforholdene ved Korsør Havn, og Udvalget mener, at de skulle tages under Overvejelse samtidig med Spørgsmaalet om Færgelejernes Udvidelse. Udvalget slutter sin Beretning om denne Sag med, at Opmærksomheden bør være henvendt paa den senere videregaaende Ordning af Forholdene i forskellige Retninger foruden de egentlige Jærnbaneforhold. Altsaa efter nogle bestemte Indvendinger mod Regeringens Forslag slutter Beretningen med et meget omfattende, almindeligt Forbehold. Det er det sidste, vi kende fra Landstinget. Saa kommer herefter i Aar den højtærede Minister med et Forslag, som Udvalgets Flertal i sit maadeholdne Sprog har kaldt „noget forandret“, det maa siges at være i ethvert Tilfælde *noget* forandret. Dette er det, som man i Landstinget skulde finde sig tilfreds med. Det foreligger dér ikke noget om. Jeg tror, at Udvalget, saaledes som Sagerne have ligget for, har gjort Ret ogsaa i dette Punkt, nemlig deri, at det for Øjeblikket har ladet udgaa den til Stationsforandringen i Korsør anslaaede Sum.